

Verslag Roemenie Reis

29 april t/m 6 mei 1997

Meegeweest:

- W. Otten
- J. Fokke
- A. Jansen
- G. Dekker
- G. Bossers
- J. Wessels

Dinsdag 29 april 1997

4°° Opstaan!, een aanvang maken om te vertrekken naar Roemenie.

Om 4.45 zal Bossers (broer v/d veearts) komen met een trekker om no 23 aan te koppelen die afgeladen is voor Roemenië.

Met elkaar koffiedrinken, en afscheid nemen want om 5°°

zouden we vertrekken.

Alzo gebeurt. t'is mooi weer, en met Geert Bossers aan het stuur, gaan we op de grens af, richting München, daar de autobaan op richting Dortmund, Frankfurt, Wurtzburg,

Regensburg, Passau, grens Duitsland/Oostenrijk richting Wenen, Radstatte Alland.

Het vertrouwde traject.

Na om de ± 4 uur wisselen van chauffeur, en veel gesprekken kwamen we om ± 21°° op Alland bij Wenen aan. Na contact met het thuisfront, was het tijd voor wassen en slapen.

De 1e dag zat er op.

Woensdag 30 april 1997

6°° Wakker worden! goed geslapen?

Nou vooruit, er uit dan maar.

Wassen, eten en om ± 7°° vertrek van Wenen richting grens

Eisenstadt richting Hongaarse grens Deutze Kreuz waar we om

± 8.30 aan kwamen. Uitgaand niet veel verkeer ± 1 uur wachten,

toen de grens over op Hongaars gebied. Wegen, pascontrole en de parkeerplaats op. Daar stond het vol.

Papieren bij elkaar en naar de douane. Papieren op het

bureau, de ambtenaar kijken en zei:

"Rechnung" bekijken. dat was een probleem.

Dus wij naar de expediteur, waar ik een faxnummer van Hongario Caminion kreeg.

Toen naar Vriezenveen gebeld, Lieneke een rekening laten typen en naar Kophazae laten faxen, en klaar is kees.

Nu vergeet het maar. Ambtenaar weer kijken en deze zei toen wat is dat en wees naar de kleding.

Dat duidelijk gemaakt en toen was het antwoord Artz., en toen werden de papieren weer teruggeschoven.

Ik dacht maar dat zal ik maar in't midden laten, op zoek naar de grensdokter, nu die was gauw gevonden (een mooie vrouwelijke) maar niet de goele. De dokter die hier over ging zat in Sopron 15 km verder, zou met 3/4 uur komen, dus wachten maar.

Ondertussen was het 11.30 geworden. Ik maar eens naar mijn bijrijder heen (wat is dat hier toch) Maar aan't eind van het liedje was de dokter er ook en toen was het zo gepiept.

DM 13.00 en klaar was kees.

Toen was het 13.°° dat we verder konden. Mooi weer, dus de sokken er in richting Boedapest grens Hongarije/ Roemenië,

waar we om ± 21°° aankwamen.

Eerste oogopslag niet druk, ± 15 auto's voor ons.

Toen nog contact gehad met het ondersteunend comite (thuisfront) en dan de gedachten bij de *problemen* van de grens.

Nu dat ging vlot, 21.30 bij de Hongaars uitgaande grens, en om 22.00 bij de ingaand Roemeense grens. Links en rechts voor sinterklaas gespeeld, afijn 't is weer gelukt. Een ding moest nog weer, de Roemeense dokter. Nu dat ging vlot weer terug naar de staanplaats en klaar is kees.

22.30 Alles is geregeld. Toen op zoek naar een parkeerplaats om te slapen. Ook dat lukte direct. Nou Boka (Geert), we gaan plat en morgen verder.

Donderdag 1 mei 1997

Dag van de arbeid, feestdag in de (voormalig) Oost-bloklanden.
Het hoe, en waarom ervan is me nog niet helder.

6.30 Geert ben je al wakker?, gekreun onder uit de koets, ja dat was hij wel. Wat doen we? Er uit, klaarmaken en richting Oradea, Tasnad, Bogdan, Hodod en Lelei, het doel van onze reis.

Jan Wessels aan het stuur en Geert op verkenning op de bijrijdersplaats. Veel verbaast gemompel enz. Na een mooie rit kwamen we om $\pm 11^{\circ}$ aan in Lelei bij ons logeer en losadres.

O ja, aan de grens bij Bors maakte ik nog kennis met een Roemeense chauffeur die bij Centrum Transport werkte.

Een jonge chauffeur: Johan Muurare, telefoonnr.: 0040-59140212 woond in Oradea, getrouwd en 3 kleine kinderen.

Vond dat hij een goede baas, en goed werk had. 1 nadeel: veel weg. Hij was op weg naar z'n huis en moest maandag 12-05-1997 lossen in Bulgarije. Had goed in de peiling waar het in Roemenië aan mankeerde.

Toen we de wagen voor de kerk in Lelei parkeerden kwamen

onze collega's onder leiding van Szandor net terug van een wandeling door het dorp. Bennie er al? alles goed verlopen?

Ja hoor, nu dan de begroeting van onze Roemeense familie, zoals gebruikelijk hier. Dan wat eten/pickn-iken 's avonds

en dan plat. Morgen wacht ons een drukke dag.

Vrijdag 2 mei 1997

7°° Jongens opstaan. 't is de hoogste tijd. De dominee is al weg om de man van de douane uit Santumare te halen. Nu dat lukt want hij was er om 10.10 al weer met de Vama man.

(de vorige keer was hij er ook bij) Even koffiedrinken,

en dan naar de trailer, allemaal er om heen, en kijken hoe J.W. in opdracht van de Vama het loodje van het koord trekt.

Er waren veel dorpelingen, met paard en wagen er naast, om over te laden en naar de pastorie te brengen.

De Vamaman maakt duidelijk dat alles hier gelost moet worden (vinden wij mooi). Dus dat loopt niet tegen. k'Kom met de Vamaman aan de praat, (handen en benen) en hoor dat hij getrouwd is en ook 3 kleine kinderen heeft. En of er misschien ook nog iets voor hem bij was. Nu dat zeker wel. Zoek maar wat je past en leg het apart.

Dus om ± 14°° was het voor de man wel bekeken. Carnet stempelen en hem met z'n rijkdom weer naar het Vama kantoor in Santumare brengen. Ondertussen was de wagen uit Bogdand ook gekomen, om datgene over te laden, wat voor Hodod en Bogdand bestemd was.

Zodoende waren we om ± 16°° klaar. Prima verlopen. In de middag was er nog een begrafenis waar Otten en Bossers ook geweest zijn met de dominee. Daarna zijn we wezen eten bij onze communist. Een man die ten onrechte van diefstal was beschuldigd door z'n dorpsgenoten, naar aanleiding van een ongelukkige manoeuvre, bij een verdeling van goederen, bij een voorgaande reis door een voormalig bestuurslid en reisgenoot. Dit moest door ons nu demonstratief, door een bezoek en eten worden recht gezet. En terecht. Ondanks dat hij communist was en is. (76 jr) Nu het oude vuur kwam nog wel weer boven. Een gezellige maaltijd waar hij het hoogste woord had. Hij had het over een krijgsgevangenas, en een veteranenas van de overheid. (had aan de Duitse kant meegevochten)

Hongarije - Roemenië behoorde tot de as mogendheden.
Hij ging nog al fanatiek te keer. Toen brulde J.W.
een keer van:
Geef acht!! (onverstaanbaar), maar de kreet was wel
duidelijk, want onze communist sprong in de houding
en stak z'n rechterhand recht vooruit. De zg. Hitler-
groet. Nu dat was echt zeg.

Even doordenken. SGP-ers en Communisten aan de maal-
tijd in Roemenie. Als dat geen verbroedering is weet
ik het niet meer.
Maar afijn verder was het gezellig, en na de maaltijd
gingen
we weer op onze slaapplaatsen aan, nl. het dominees
huis.
Hier nog een hele poos nagepraat met Geert, Wim de
dominee
en ik.
Alle onderwerpen als: roeping, komt iedereen in de
Hemel, rechten en plichten van de christen, uiterlij-
ke verschijningsvormen, welke niet met onze-
., afijn het viel goed
ook bij onze vrijgezel die voor de 1e keer mee was en
nog wel veel bedenkingen had. Nu jongens bedtijd, 't
is onderhand al half een dus.....

Zaterdag 3 mei 1997

8.30 Opstaan, er uit, recht je benen en je rug, nu lang genoeg gelegen. Wassen, eten en dan een wandeling want het is prachtig weer. Daarna nog even met de compressor van de vrachtwagen een band op gepompt van de dominee. Eerst naar Hodod bij Arpad koffie drinken, (grote verhalen, een beste man maar ook een grote kletsmajoor). Daarna naar Bogdand, maar dominee was niet thuis. Toen even gekeken naar een ingestorte brug voor landbouw verkeer, die mede door ons hersteld zou moeten worden. Hier kon onze constructiedirecteur zich uitleven. Boka Constructie was goed in vorm. Afwachten maar wat er uit komt. Dan weer terug naar Lelei waar het dominees echtpaar met behulp van Oma en Sollie een varken had geslacht. Alles volgens de regels van de huisslachtkunst zoals vroeger ook bij ons gebruikelijk was. Maar alleen al het zicht en het idee, de dominee als huisslachter, even vergelijken met onze omgeving. Toen dat allemaal geregeld was, was de zaterdag wel ongeveer om. 's Avonds nog nagepraat, en besproken wat zondags het onderwerp van de preek zou zijn. Tot in de late uren met de dominees vrouw, Geert, Wim en ik. Arend, Gerard en Johannes waren al naar hun slaapadressen. Maar ook nu was het weer tijd om naar de koets te gaan.

Zondag 4 mei 1997

Goedemorgen? Hoe laat is het?

Volgens Otten (die was het 1e wakker) was het tijd om op te staan. Nu dat kon, dus wassen en eten, zo is het dan zo half 11 dat de klokken geluid worden, tot 11 uur, en dan begint de kerk.

's Morgens hebben we gelezen Psalm 111,

Dat ging/gaat over Gods Wonder en Verlossing.

En de tekst was uit: 2 Kon. 4, vers 1 t/m 7, dat over de olie van de weduwnaar ging.

Er was een grote opkomst, en zoals vertrouwd kon de dominee goed van de woorden af, alleen voor ons niet te volgen. Van daar altijd het vooroverleg en na de dienst het naoverleg.

Er was ook dopen, dit gebeurd niet voor, maar na de dienst.

Na de afloop van de dienst en het dopen werd er nog gezongen door een paar groepjes kleine kinderen.

Nu daar had de juf wel werk aan gehad.

Toen weer naar de parochie met elkaar, en ja zeker voor de nieuwe reizigers toch wel een heel andere gewaarwording.

Toen 's middags met elkaar, weer voorbereiding voor de middagdienst.

Daar handelde hij over Genesis 12, vers 7 t/m 9, de roeping van Abram uit Ur. Het kerkbezoek was minder dan s'morgens. Na de dienst zong een jongerenkoor van de Reformatorisch

Mavo, Havo Atheneum college uit Zallau. Hierbij waren ook

2 dochters van de die de hele week in de kost

waren. Dus net zo iets als bij ons de Driestar.

Daarna met elkaar wat gegeten, en nagepraat, en 's avonds hebben we met elkaar op één van de meegebrachte elektronische

orgels gezongen.

Nu dat was prachtig. Zo was het dan zo weer tijd om te gaan

slapen.

Nog even met z'n drieën nagepraat en toen plat.

Maandag 5 mei 1997

Opstaan, eten klaarmaken, eerst naar Hodod, waar we om 10.°° overleg hebben met commitee Heteren, de dominee en

wij achter de pastorie.

Nu om 10°° was er een vr. dokter

O ja toch wel kom er in. Het committee Heteren (mevr. Hermien)

was er ook al, maar de rest van de bezoekers moest nog door Ds. Arpad geregeld worden Dus ging de tijd door.

Om ± 11°° was de burgemeester en de Vr. Dokter Arpad en Com.

Vriezenveen aanwezig.

Het ging over de te organiseren gaarkeuken.

Na dit overleg moesten we kijken in het gebouw waar dit gerealiseerd moest worden. Dit was op de lokatie van het gemeentehuis, wat een voormalig bezit was van de vroegere landheren.

Een prachtig oude bebouwing maar verwaarloosd, niet te geloven.

Nu was de man van de sleutel niet aanwezig, was op de markt dus wij ook naar de markt.

Heel wat te zien, de hele regio komt hier de dieren en producten verhandelen. Veevervoer bij ons zo? dan van de weg af.

Paarden, koeien, varkens, groot/klein.

Na verloop van tijd weer op de pastorie aan, voor verder overleg en naar de gaarkeuken locatie. Wat een bende, niet te beschrijven.

Toen moest ik (JW) met de bus naar Sibiu om kinderen van school te halen, en we hadden ons vertrek met de vrachtwagen op 13°° gesteld, Dat werd al veel later, op het laatst zijn Geert en ik om ± 16.30 vertrokken naar de grens. Een mooie rit mooi rijweer, en we waren om ± 20°° aan de grens.

Wat zou er staan? Veel of? Nu dat viel mee, niets dan alleen de wagens voor de douane zelf. ± 15 stuk dus dat was een

meevaller. Alles verliep prima zodat we om ± 21.15 weer in Hongarije reden richting Boedapest.

We kwamen om ± 11.45 aan bij het begin van de tolbaan richting Boedapest dat is ± 30 km voor Boedapest.

Daar zijn we gaan slapen.

Dinsdag 6 mei 1997

'T is tijd. Opstaan, wassen bij het wegrestaurant en toen om $\pm 8^{\circ}$ richting Boedapest grens Kaphaza Deutsche Kreuze.

Mooi weer, dus karren maar. Bij de grens duurde het nog even, bij de Hongaren. Maar vooruit met 2 uur waren we er over.

Op richting Wenen. Ondertussen met de GSM telefoon contact gehad met de Mercedes groep, Die waren dinsdagmorgen tegen 8 uur vertrokken. Alles oké.

Bij Wenen parkeerplaats Alland weer contact gehad, alles prima, nu dan gaan we (Geert en JW) door naar de

Oostenrijkse/Duitse grens.

Daar waren we om $\pm 22^{\circ}$ en de busgroep was een 1/2 *uur* later ook

aanwezig. Daar wat eten en toen op de keuken aan. Het was biester weer toen we de tocht naar huis weer aanvingen. Maar het verliep prima. Na een paar stops kwamen we Woensdag 7 mei

om $\pm 12^{\circ}$ op locatie Vriezenveen aan zonder brokken. Daar stond het ontvangst comitee al klaar. Dus dat zal ik

verder maar laten rusten.

Na met elkaar wat gegeten te hebben, en Otten met gebed dankte voor de goede reis en behouden thuiskomst, was dit ook weer geschied.

Dus allemaal bedankt.